

Ο Νίκος Νησιώτης, η θεολογική γενιά του '60 και το πρόσωπο.

Συνέχεια ή ασυνέχεια;

Νικολάου Ασπρούλη

(ABD, Ακαδημία Θεολογικών Σπουδών, περιοδικό *Θεολογία*)

Περίληψη

Η ενασχόληση με την πολύπλευρη σκέψη του Νίκου Νησιώτη δεν φαίνεται ότι αποτελεί εύκολο εγχείρημα. Από την μια μεριά το έργο του εκτείνεται σε εκατοντάδες δεκάδες σελίδες, σε διάφορα, κυρίως ξενόγλωσσα περιοδικά, που δεν είναι πάντοτε εύκολο να εντοπιστούν, ενώ από την άλλη το πλούσιο και πολύπλευρο αυτό έργο φαίνεται ότι περιέπεσε, αμέσως μετά το θάνατό του, γρήγορα στη λήθη, με συνέπεια να απουσιάζει μέχρι και σήμερα μια εμπειριστατωμένη και συνθετική μελέτη για τον τρόπο που ο ίδιος κατανοούσε την έννοια του *προσώπου*.

Στην παρούσα σύντομη μελέτη θα προσπαθήσουμε καταρχάς να ανιχνεύσουμε, ορισμένες *μεθοδολογικές* παραμέτρους της ανθρωπολογικής θεώρησης του Έλληνα θεολόγου, στη συνέχεια θα διερευνήσουμε τον *τρόπο* με τον οποίο ο Νησιώτης αντιλαμβάνεται την έννοια του *προσώπου*, ολοκληρώνοντας με μια σύντομη και μάλλον εισαγωγική *κριτική* αξιολόγηση και διαλογική συνάντηση με δυο από τους κορυφαίους εκπροσώπους της θεολογικής γενιάς του '60, τον Χρήστο Γιανναρά και τον Μητροπολίτη Περγάμου Ιωάννη Ζηζιούλα. Καθώς είναι αναντίρρητο ότι και ο ίδιος ο Νησιώτης ανήκει στη γενιά αυτή, έστω κι αν αρχίζει την σταδιοδρομία του, λίγο νωρίτερα, με την υποστήριξη της διδακτορικής διατριβής, το 1956, θα επιχειρήσουμε να κατανοήσουμε σε ποιο βαθμό παρατηρείται *συνέχεια* ή *ασυνέχεια* στην προσωπολογική θεώρηση των θεολόγων και στοχαστών αυτών.